

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. III. Expediuntur reliqua ad absolutionem spectantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

Respondeo cum Lug. lib. 1. Responf. moral. dub. 26., quod si diverfitas opinionum se teneat ex parte Confessarii, poterit Confessarius, quam maluerit, sequi: Verbi gratia, si una opinio doceat, posse confessarium absolvere in talibus circumstantiis, altera doceat non posse; una doceat, haberi jurisdictionem a Confessario, altera non haberi, poterit profecto Confessarius, regulariter loquendo, sequi opinionem, quam maluerit, & sic, juxta opinionem negantem, poterit absolutionem negare; esto aliquando ex charitate teneatur sequi opinionem favorabilem pœnitenti, puta si pœnitens sit in mortis articulo, nec alius sit Confessarius.

Quod si diverfitas opinionum se teneat ex parte pœnitentis, puta, si una opinio doceat, pœnitentem teneri ad restitutionem, ad removendam talem occasionem, ac acceptandam talem pœnitentiam; altera opinio doceat, non teneri, non potest absolutio negari, si pœnitens sequatur opinionem sibi favorabilem, dummodo probabilem; etiam si Confessarius sit in opinione contraria. Ratio est, quia quando pœnitens est rite dispositus, & peccata manifestavit Confessario, etiam si voluntario, habet jus ad absolutionem; Atqui quando sequitur opinionem probabilem, est rite dispositus: ergo tenetur tunc Confessarius absolutionem impertiri.

ARTICULUS III.

Expediuntur reliqua ad absolutionem spectantia.

- I. Num sit valida absolutio a peccatis, non premissa absolutione a censuris, quibus pœnitens est innodatus.
- II. In quibus differat absolutio a peccatis ab absolutione a censuris?
- III. In quamvis distantia possit pœnitens

absolvi; præsertim, si ante absolutionem discedat?

IV. Num possit absolvi, qui a longe petit absolutionem?

V. Quid, si confessario innotescat, moribundum in aliqua domo clausum absolutionem postulare?

I. **Q**Uæritur primo, si Confessarius absolvat tantum a peccatis, non præmissa absolutione a censuris, pœnitens, qui indigebat absolutione a censuris, remanetne ab illis absolutus?

Respondeo, vel pœnitens culpabiliter celavit censuram, omittingo peccatum, cui ea sit annexa; vel inculpabiliter. Si primum, nec a censura, nec a peccatis absolvitur, ut patet; quia committit novum sacrilegium non suscipiendo Sacramentum: Quod etiam certum est, si quis omittat in confessione peccatum veniale, cui est annexa excommunicatio minor. Si vero inculpabiliter celavit censuram, aut quia illius est oblitus, aut quia propter imminentem mortem non potuit amplius loqui, tunc subdistingendum: Nam si censura non excedat potestatem absolventis, per illa verba, Absolvo te a peccatis tuis, absolvitur a peccatis simul, & a censuris, (ut diximus art. 1. ex Leand. quæst. 38.) Tum quia nomine peccatorum veniunt etiam censura, quæ sunt vincula orta a peccatis; tum etiam quia præsumitur, quod Confessarius absolvens velit fungi apte munere suo, atque adeo velit absolvere pœnitentem a censuris simul, & a peccatis.

Quod si censura excedat facultatem absolventis, iterum distinguendum: Nam vel Confessarius absolvit bona fide a peccatis; & tunc pœnitens remanet absolutus quidem a peccatis, sed non a censuris, ut communiter tenent Doctores cum Suar. contra

Vasq. ; quia gratia sanctificans, per quam remittuntur peccata, non est impossibilis cum censuris, ut patet: Nec ratione ulla evincitur, quod sit incapax Sacramenti, qui inculpabiliter cum censura ignorata ponit omnia constitutiva Sacramenti: Vel Confessarius absolveret a peccatis mala fide, & tunc peccaret Confessarius; Pœnitens vero si bona fide absolutionem reciperet, remaneret pariter absolutus a peccatis, sed non a censuris.

Quod diximus de censura, pariformiter dici debet de casibus reservatis: Etenim si pœnitens bona fide mittit casum reservatum, & hic non excedat facultatem absolventis, jam sublata est omnis reservatio; unde a quolibet Confessario potest deinde absolvi, quando memor illius peccati subjicit illud clavibus: Si vero casus reservatus excedat facultatem absolventis, remanet pœnitens absolutus a peccatis, si bona fide Sacramentum suscepit, sed cum onere comparandi apud Superiorem pro absolutione a reservato, a quo tantum indirecte est absolutus: Si demum mala fide Confessarius pœnitentem absolveret, peccaret quidem Confessarius, sed pœnitentem absolveret, directe quidem a non reservatis, indirecte vero a reservatis; non secus ac quando pœnitens obliviscitur casus reservati, vel urgente necessitate Communionis simplici Confessario exponit reservata simul, & non reservata.

II. Hic demum adverto, absolutionem a censuris differre ab absolutione a peccatis; quia illa non est sacramentalis, imo saepe extra Sacramentum datur, nec pendet ab abso-

lutione a peccatis, cum huic praemittatur: Præterea dari potest invito, sicut enim invitus potest a vinculis, & compedibus solvi, ita & a censuris, quæ non sunt peccata, sed pœna peccati: Demum absolutio a censuris potest dari etiam scripto, nutu, & quocumque signo externo sufficienter significativo talis absolutionis; loquendo tamen de absolutione a censuris privata; nam in publica servari debent nonnulli ritus, quos videre est apud Filliuc. tom. I. tract. 12. cap. 10. & alios.

III. Queritur secundo; An possit Confessarius absolvere pœnitentem parum distantem, si dubitet, an illum absolverit; vel si ante absolutionem inadvertenter abjerit.

Respondet Leand. disp. 2. qu. 30. Dian. part. 5. tract. 13. resol. 56. cum aliis affirmative; si alias nequeat sine incommodo, vel scandalo pœnitens revocari; quia scilicet ad absolutionem non requiritur contactus physicus pœnitentis, sed præsentia moralis illius, quæ satis habetur, si Confessarius illum videre, aut alio sensu percipere possit; nec requiritur, ut diximus quæst. I. art. 3., quod pœnitens absolutionem audiat.

IV. Infert hinc Leand. cum aliis viris doctis a se consultis, quod si confessarius a longe videat, aut audiat moribundum petentem absolutionem, possit illum absolvere.

V. Quod si sciret, intra domum aliquam esse moribundum, qui absolutionem postulet, nec tamen illum aut videret, aut audiret, absolutionem dare non posset; quia non haberetur in tali casu præsentia moralis requisita.